
Kryzys sueski

Kryzys sueski

W wyniku tzw. Zamachu Wolnych oficerów w Egipcie w 1952 r. władzę przejęła junta wojskowa, a na jej czoło szybko wysunął się Gamal Abdel Naser. Chcąc zbudować antyimperialistyczne państwo arabskie, wykorzystując poparcie ZSRR w 1956 r. zdecydował on o nacjonalizacji kanału sueskiego.

Sporokowało to zbrojną interwencję Wielkiej Brytanii i Francji (główni akcjonariusze Międzynarodowego Towarzystwa Kanału Sueskiego), którą szybko wsparł Izrael. Oskarżając Egipt o zbrojenia, w ciągu trzech dni rozgromił on armię sąsiada i zajął półwysep Synaj. Wywołało to reakcję USA i ZSRR, które wywarły nacisk na Wielką Brytanię i Francję, aby wycofały się z regionu. Naser odniósł kolejny polityczny sukces tworząc z Syrią w 1958 r. Zjednoczoną Republikę Arabską. Twór ten rozpadł się w ciągu trzech najbliższych lat.